

New Hope Luterilainen Seurakunta

264 MacKenzie Street

Sudbury, Ontario

5.4.2020 – Palmusunnuntai

Kunnian kuninkaan alennustie

Tekstit:

Päivän psalmi Ps. 118:26 – 29

1. lukukappale Sak. 9:9 – 10

2. lukukappale Fil. 2:5 – 11

Evankeliumi Joh. 12:1 – 8

Esirukouksissamme: Aline Hay, Fred Lahti, Pentti Puusaari, Esmé Rintala, Martha Tapanila, Derek, Maria ja Kai Erkkilä.

Palmusunnuntaina 2017 ***Simo Peuran saarna Kinnulassa***

Evankeliumi kertoo meille tänään Jeesuksen vierailusta hänen ystäviensä luona. Käynnin jälkeen hän ratsastaisi aasilla Jerusalemiin. Kansan ilo pilkahtaisi hetkeksi esiin. Mutta jo huomenna olisi toisin: ristin tie kohti kärsimystä alkaisi. Jeesus tietää edeltä tapahtumien kulun. Mutta mitä mahtoi olla hänen mielessään Lasaruksen, Martan ja Marian kodissa?

Tapaaminen sujui leppoisasti. Kukin kolmesta sisaruksesta toimi tapansa ja luonteensa mukaisesti. Jeesukselle laitettiin ateria. Se oli oletettavasti tavanomaista parempi, sillä Mestarin saapuminen sisarusten kotiin oli aina juhlan ja kiitoksen aihe. Martha huolehti aterian valmistamisesta ja tarjoilusta. Maria puolestaan polvistui Jeesuksen jalkojen juureen. Tällä kertaa hän toimi erikoisella tavalla: voiteli Jeesuksen jalat ja kuivasi ne hiuksillaan.

Lasarus piti seuraa vieraalle. Heillä oli paljon puhuttavaa, sillä Jeesus oli herättänyt Lasaruksen kuolleista. Tämä poikkeuksellinen tapahtuma yhdisti heitä. Lasarus sai kiittää elämästään Jeesusta. Nasaretilaisen oli puolestaan kohdattava oma kuolemansa.

Ruokailijoita oli muitakin. Opetuslapset pysyttelivät kuitenkin taaemmalla, Juudasta lukuun ottamatta. Tämä oli tuotunut Marian käytöksestä ja kallisarvoisen voiteen tuhlaamisesta. Mutta mitä liikkui Jeesuksen mielessä? Suru, pelko, epäröinti, halu väistää edessä oleva kohtalo vai jotain muuta?

Raamattu ei suoraan paljasta Jeesuksen mielialaa. Vapahtajan sanoista Juudakselle voimme kuitenkin päätellä jotain. Hän sanoi opetuslapselle: ”Anna Marian olla, hän tekee tämän hautaamistani varten.” Kaikesta päätellen Jeesus oli suostunut kohtaloonsa. Hänen mielialansa oli levollinen. Hän ojensi rahanahnetta Juudasta rauhallisesti. Samalla hän paljasti tietävänsä, mikä edessä odotti.

Toisaalla Raamatun teksissä (Fil. 2:5-11), kuvataan tarkemmin Jeesuksen mieliala. Hän oli valmis lähtemään ristin tielle ja toteuttamaan Isän tahdon. Jumalan pelastussuunnitelma merkitsi luopumista kaikesta. Hän ei perustanut maan päälle näkyvää Jumalan valtakuntaa eikä ryhtynyt sen valtiaaksi. Hän ei suostunut siihen, että kansa olisi tehnyt hänestä kuninkaansa.

Jeesus, meidän Jumalamme, toimi päinvastoin. Hän halusi elää ihmisenä ihmisten joukossa. Eikä siinä kaikki: hän oli valmis alentamaan itsensä jopa orjan asemaan. Vallan ja elämän sijasta hän valitsi ristin ja kuoleman. Miksi hän teki näin?

Jeesuksen ajattelutapaa voidaan kutsua omastaan luopuvaksi rakkaudeksi. Se on tunnusomaista Jumalan toiminnalle laajemminkin. Jumalan rakkaus ei etsi omaansa eikä tavoittele omaa etuaan. Jumala on valmis luopumaan omastaan ja toteuttamaan ihmisten hyvän.

Sanomattakin on selvää, että tällainen rakkaus on olemukseltaan uhrautuvaa. Sen hinta on kova: Isän on luovuttava Pojastaan, jotta ihmiskunta vapautuisi kuoleman kahleista. Tämän rakkauden suuruutta ja vaativuutta voi vain ihmetellä. Pienen häivähdyksen siitä saa, kun ajattelee vanhempia, jotka syystä tai toisesta joutuvat luopumaan lapsestaan.

Meille Jumalan luopuva rakkaus on kuitenkin pelastuksen tae. Sen ansiosta Kristuksesta tulee lahja sinulle. Hänen vuokseen taivaallinen Isämme on armollinen ja antaa sinulle sinun syntisi anteeksi. Kristuksen vuoksi Jumala luo sinussa uutta elämää ja kerran herättää sinut kuolleista.

Sisarusten kodissa Jeesus vietti viimeisen levollisen hetken ennen ristin tien alkamista. Siellä oli hyvä valmistautua edessä olevaan.

Niin Jeesuksen mieliala kuin sisarusten halu palvella viitoittavat kristityn elämälle suunnan. Paavali ilmaisee tämän kirjeessään Filippiin seurakunnan jäsenille. Hän kirjoitti näin: “Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli.”

Tämä tarkoittaa, että Jeesus on meille pysyvä esimerkki omastaan luopuvasta mutta toisia palvelevasta rakkaudesta. Sen toteuttajiksi meitä jokaista kutsutaan. Olemme kristittyjä, hänen seuraajiaan.

Seurakunta on olemassa täällä, jotta Jumalan rakkaus voisi toteutua “meidän” elämässä. Ensinnä siten, että täälläkin voitaisiin elää vapain mielin, Jumalan armon varassa, ja uskoa siihen, että Jumala antaa anteeksi puutteet ja laiminlyönnit. Toiseksi niin, että ihmiset huolehtisivat toisistaan, auttaisivat lähimmäisiään ja osoittaisivat rakkautta kärsiviä kohtaan. Tällä lähimmäisen hyvää etsivällä rakkaudella on monta erilaista muotoa. Yhteistä rakkauden teoille on kuitenkin aina se, että niillä tavoitellaan toisen hyvää, ja jos tarvetta on, luovutaan omasta. “Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella on”, kuuluu apostolin ohje.

Hyvän tahtominen luo yhteyden ihmisten välille ja liittää heidät toisiinsa. Täällä on vahvaa ja hyvää yhteisöllisyyttä. Täällä halutaan rakentaa paikkakunnan yhteistä hyvinvointia. Seurakunta on vahvasti mukana “meidän” elämässä.

Seurakunnan olemassaolo ei ole silti mikään itsestäänselvyys. Nykypäivän seurakunta toimii yhä enemmän jäsentensä kautta. Seurakunnan elävänä pitämiseen tarvitaan jokainen seurakunnan jäsen. Tarkoitus on, että kaikki yhdessä huolehtivat seurakunnan tehtävän toteutumisesta. Sen vuoksi ota sinäkin paikkasi seurakunnassa – sinua tarvitaan. Sinua tarvitaan lohduttamaan Jumalan hyvyydellä silloin, kun elämä koettelee lähimmäistä. Sinua tarvitaan tekemään hyvää, kun toinen ihminen tarvitsee apua. Sinua tarvitaan, jotta se sama mieli, joka on Jeesuksella Kristuksella, toteutuu myös täällä. Amen.

Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.

*Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca*

Toimisto kiinni; ruokapankki ke klo 9.00-13.00.
705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca

Tykkää meistä Facebookissa
“New Hope Lutheran Church”